

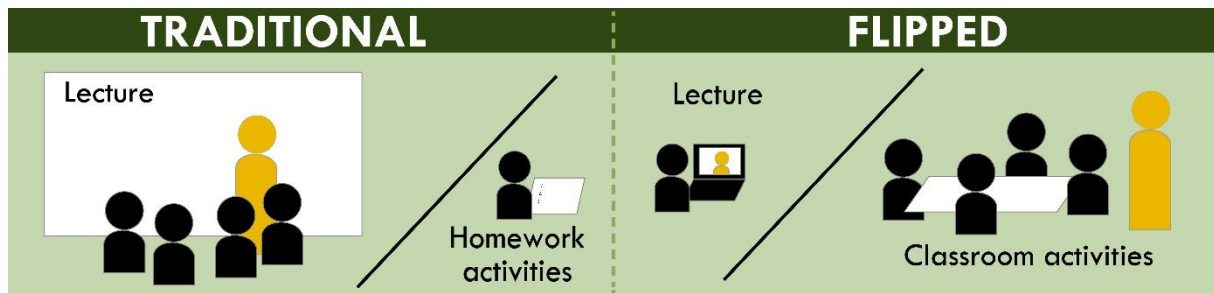
PROJEKT MOBILNOSTI KA - 101 ERASMUS +

FIRENCE 19. 3. – 30. 3. 2018

V drugi polovici marca sem se v okviru projekta Erasmus+ udeležila dvotedenskega izobraževanja z naslovom: **Classroom practice and stress management - review your teaching skills and practice mindfulness**. Izobraževanje je potekalo v organizaciji **Europass teacher academy**, ki ponuja bogat program izobraževanj za učitelje. Svoje programe izvajajo v petih evropskih mestih: v Firencah, Barceloni, Dublinu, Berlinu in grškem Napfliu, ponujajo pa programe z naslednjih področij: jeziki, umetnost, šolske inovacije, IKT in delo z razredi, kamor je sodilo tudi moje izobraževanje.

Prvi teden je bil namenjen spoznavanju učnih tehnik, ki pri individualnem in skupinskem delu prinesejo najboljše možne rezultate, odvisno od učenčevega stila učenja in vrste obravnavane snovi. Delo je bilo organizirano zelo aktivno in vedno smo zaključili temo z izdelovanjem uporabnih materialov za delo z učenci. Primerjali smo poučevanje, ki je usmerjeno v učenca s poučevanjem, usmerjenim v učitelja, obravnavali in delali študije primerov, veliko časa smo namenili motivaciji, ključnim kompetencam, projektnemu učenju, spremljanju dosežkov, ocenjevanju in drugim oblikam povratnih informacij. Povratne informacije so kot zajtrk prvakov, če učenci ne vedo, kje so in kaj se morajo še naučiti, jih težje usmerjamo v nadaljnje delo. Meni so se zdeli zanimivi »Flipped classroom«, ki ne predstavljajo razreda obrnjenega na glavo, temveč gre za obrat v strukturi učne ure. Učenci najprej (pri pouku ali pa že predhodno doma) opravijo naloge, ki bi jih sicer dobili šele po opravljeni razlagi, utrjevanju pred tablo in poskušajo rešiti. Ko ugotovijo, kaj še ne znajo, katere podatke še potrebujejo, jim je na voljo učitelj za razlago ali katera od modernih tehnologij. Učenci so v tem primeru bolj zaposleni, bolj aktivni, manj je dolgočassenja med razlago učitelja in več sodelovalnega učenja. Nasploh so vse metode temeljile na veliki vključenosti in aktivnosti poslušalcev. S tem zagotovimo večjo pozornost in možnosti lateralnega razmišljanja, proizvede se več novih idej in vključenost v proces učenja je večja.

Drugi teden izobraževanja je bil namenjen vnašanju **čuječnosti** v učiteljevo delo. Kaj čuječnost pravzaprav je? Odgovorov so nam dali veliko, definicij prav tako. Navajam le nekatere med njimi:

Čuječnost je način zavedanja svojega doživljanja, ki je pospremljen z odnosom sprejemanja, odprtosti in radovednosti.

Čuječnost je stanje usmerjene pozornosti na tukaj in zdaj.

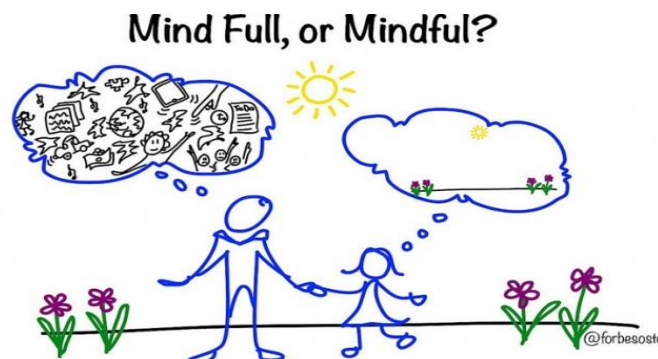
Ko smo čuječi, je vsa naša pozornost usmerjena na trenutno izkušnjo. Zavedamo se misli, čustev, občutkov, namer, zunanjega dogajanja. Pomaga vzgojiti globoko izkušnjo notranje mirnosti, dobrega počutja in pozitivnega samovrednotenja. Zmanjšajo se občutki stresa, tesnobe, depresije. Čuječnost poznajo vse vrste psihologije, vse terapevtske prakse, vse religije, imena zanjo pa so različna. Nekateri to imenujejo zavedanje, kontakt, opazujoči ego, prostolebdeča pozornost.....

Največjo vrednost so zame imele vsakodnevne prakse čuječnosti. Vsak dan je bil posvečen drugemu področju: telo, čuti, čustva, misli, komunikacija, ki smo jih zadnji dan povezali v celoto in delali na vseh področjih hkrati.

Zanimiva so bila tudi teoretska izhodišča čuječnosti, spoznali smo utemeljitelje čuječnosti (dr. Jon Kabat-Zinn, Saki Santorelli), kako čuječnost deluje na telo (osnove nevroznanosti), zgodovino in razvoj čuječnosti, pozitivne učinke in pasti, pomen čuječnosti pri osebah s

posebnimi potrebami. Oblikovali smo nove vaje za izvajanje čuječnosti in razmišljali kje in kako jih lahko vnašamo v svoje delo.

Čas po predavanjih je bil namenjen spoznavanju kulture, umetnosti in zgodovine Firenc. Vsak teden smo imeli dve popoldanski vodenji po centru mesta. Sobota pa je bila rezervirana za celodnevno potepanje po gričih Toskane, okušanju toskanskih dobrot in ogledu še enega lepega mesta - Siene.

Firence so rojstni kraj renesanse, Michelangelovega Davida in Da Vincijevih mojstrov. Mesto hrani polno spominov na vladanje močne družine Medičejcev, mnogih verskih in republikanskih revolucij. Od leta 1865 do 1871 so bile glavno mesto novoustanovljene Kraljevine Italije. Danes je to bogato turistično in gospodarsko mesto, ki je glavno mesto italijanske dežele Toskane z več kot 380.000 prebivalci.

Florentinsko narečje je osnova standardnega italijanskega jezika.

Mesto privlači milijone turistov vsako leto. UNESCO je l. 1982 zgodovinski center Firenc razglasil za svetovno dediščino. Forbes pa je mesto zaradi umetniške in arhitekturne dediščine mesto uvrstil med najlepša na svetu. In temu res ne gre oporekati. Svoj pečat doda reka Arno z nešteti mostovi, najbolj poznan je Ponte Vecchio, ki edini ni bil uničen med bombardiranjem v 2. sv. vojni, kajti celo sovražniki so se zavedali njegove pomembnosti in

enkratnosti.

Ponte Vecchio

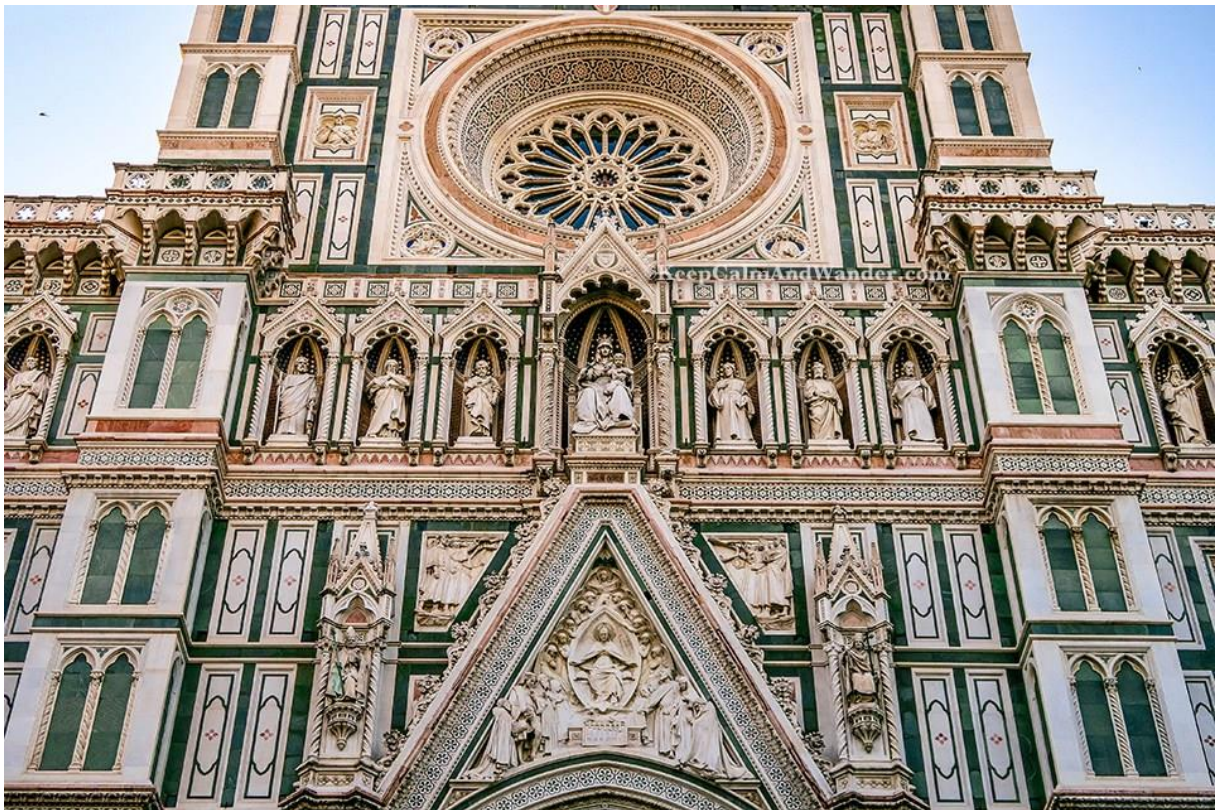
Botticelli – Pomlad v Galeria dell Accademia

Od ostalih lepot, ki jemljejo dih in dajejo navdih, bi izpostavila še Galerijo Uffizi in Gallerio dell Accademia, ki sta polni evropske umetnosti. Sprehod ob reki Arno do vzpetine nad mestom s petmetrskim kipom Davida je najlepši ob sončnem zahodu. Zaključek dneva v cerkvi nad Davidom ob petju menihov pa je povabilo za naslednji obisk.

Piazzale Michelangelo s kipom Davida

Glavna katedrala Duomo

Izobraževanje v okviru projekta Erasmus + mi bo ostalo v spominu zaradi mnogih spoznanj, do katerih sem prišla s pomočjo učiteljev in drugih udeležencev izobraževanja. V času seminarja sem se srečevala z učitelji s cele Evrope, med udeleženci so bile tri učiteljice in učitelj iz Italije, učitelj iz Nemčije, štiri učiteljice in svetovalne delavke s Portugalske, po dva učitelja/učiteljici iz Anglije, z Irske, iz Francije, z Japonske in ena učiteljica s Finske. Iz Slovenije sem bila edina predstavnica (in v dveh tednih bivanja v Italiji nisem slišala niti besede slovensko).

Imeli smo priložnost spoznati šolske sisteme njihovih držav, pogovarjali smo se o prednostih in slabostih posameznih ureditev. Italijani so povedali, da imajo v javnih šolah zelo slabe razmere, imajo veliko učencev in veliko disciplinskih težav. Mirno lahko rečem, da so po pogojih dela daleč za nami. Ne poznajo šolske prehrane, ki bi bila organizirana v šolah, niti podaljšanega bivanja. Motivacija otrok je zelo naporna, ker izobraževanje ne predstavlja pomembne vrednote. Podobno se dogaja na Portugalskem. Njihovi učiteljici in svetovalne delavke so se seminarja udeležili, ker želijo delati na zmanjševanju osipa v šolah, imajo resne težave z učenci, ki izstopijo iz izobraževalnega sistema in končajo na ulicah. Tudi tu sem Slovenijo videla v boljšem položaju.

Tovrstna izmenjava izkušenj se mi zdi dobrodošla, da lahko vidimo, kako drugje po Evropi poteka osnovno izobraževanje in s kakšnimi težavami se srečujejo. Hkrati je tudi izvrstna priložnost za izmenjavo dobrih poučevalnih praks. Možnosti za izboljšave so neskončne, potrebe otrok velike. Prav je, da se zavedamo svojih omejitev in možnosti, ki nam jih trenutni šolski sistem nudi. Pripravljenosti za vnašanje dobrih prijemov in preizkušenih modelov delovanja in poučevanja je dovolj, pripravljenosti za izobraževanje in nadaljnje usposabljanje tudi. Seminar z mednarodno udeležbo je priložnost za izmenjavo dragocenih znanj in izkušenj. Priložnost zame, ki hodim po svetu samo turistično, da uporabljam angleščino kot osnovni, tudi strokovni jezik, se mi zdi neprecenljiva. Tovrstno izobraževanje bi priporočila prav vsakemu, saj ponuja širino, ki pomaga opravljati vsakodnevno delo z zavzetostjo in jo prenašati tudi na učence.

Breda Bizjak Škof

šolska svetovalna delavka